

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Δικαστήριο: ΑΡΕΙΟΣ ΠΑΓΟΣ

Τόπος: ΑΘΗΝΑ

Αριθ. Απόφασης: 512

Ετος: 2013

Περίληψη

Έννομο συμφέρον για την αναίρεση - Έννοια πραγμάτων - Προσωρινή διοίκηση - Διορισμός προσωρινής διοίκησης νομικού προσώπου -. Για την παραδεκτή άσκηση της αναιρέσεως το έννομο συμφέρον πρέπει να συντρέχει στο πρόσωπο του αναιρεσιόντος και όχι του αναιρεσιβλήτου. Προϋποθέσεις διορισμού προσωρινής διοίκησης νομικού προσώπου από το Μονομελές Πρωτοδικείο της έδρας του. **Έλλειψη διοικήσεως υπάρχει και όταν συμβεί παραίτηση από την ιδιότητα τους τόσων προσώπων, ώστε τα εναπομείναντα μαζί με τα νομίμως ανακηρυχθέντα και υπάρχοντα, αναπληρωματικά δεν συμπληρώνουν τον απαιτούμενο από το καταστατικό συνολικό αριθμό μελών. Μόνη η δυνατότητα σχηματισμού απαρτίας από τα μη παραιτηθέντα μέλη δεν καλύπτει την έλλειψη διοικήσεως, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά στο καταστατικό.** Επίσης δεν διορίζονται ισάριθμα προσωρινά μέλη σε αντικατάσταση ή αναπλήρωση αυτών, αλλά νέο προσωρινό διοικητικό συμβούλιο (ολόκληρο). Έννοια πραγμάτων κατά το άρθρο 559 αριθ. 8 ΚΠολΔ, η λήψη των οποίων υπόψη χωρίς πρότασή τους ή η μη λήψη υπόψη, ενώ προτάθηκαν, δημιουργεί λόγο αναίρεσης. Δεν θεωρούνται πράγματα οι αρνητικοί ισχυρισμοί της αγωγής ή της ανταγωγής ή της ένστασης, ούτε οι ισχυρισμοί που αποτελούν επιχειρήματα ή συμπεράσματα των διαδικών ή του δικαστηρίου της ουσίας που συνάγονται από την εκτίμηση των αποδείξεων. Η κρίση του Εφετείου για την επιλογή των προσώπων της προσωρινής διοίκησης είναι αναίρετικώς ανέλεγκτη.

Κείμενο Απόφασης

Αριθμός 512/2013

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Δ' Πολιτικό Τμήμα

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές: Γεώργιο Γιαννούλη, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Γρηγόριο Κουτσόπουλο, Παναγιώτη Ρουμπή, Δημητρούλα Υφαντή και Γεώργιο Σακκά, Αρεοπαγίτες.

ΣΥΝΗΛΘΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 22 Φεβρουαρίου 2013, με την παρουσία και της Γραμματέως Ελένης Τσιουρή, για να δικάσει μεταξύ:

Των αναιρεσιόντων: 1. Του Σωματείου με την επωνυμία "ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ" που εδρεύει στην και εκπροσωπείται νόμιμα από τον Πρόεδρο αυτού και 2. Του Ι. Μ. του Σ., κατοίκου ..., ατομικώς και ως τακτικού μέλους του ως άνω Σωματείου, αμφότεροι οι ανωτέρω εκπροσωπήθηκαν δια των πληρεξουσίων δικηγόρων τους Παντελή Κοναξή και Σταμάτη Γρύλλη, και κατέθεσαν προτάσεις.

Των αναιρεσιβλήτων: 1. Σ. Γ. Δ., κατοίκου ..., 2. Γ. Β. Δ., κατοίκου ... και 3. Ν. Θ. Κ., κατοίκου ..., οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν δια των πληρεξουσίων δικηγόρων τους Γεώργιο

Κωνσταντέλλο και Μενέλαο Σεργάκη και κατέθεσαν προτάσεις.

Κοινοποιούμενη: Α. 1. Π. Γ.Ν., κάτοικο ..., 2. Χ. Α. Α., κατοίκου ..., 3. Γ. Γ.Ζ., κάτοικο ..., 4. Δ. Ι.Κ., κάτοικο ..., 5.Ε. Γ.Β., κατοίκου ..., 6. Β. Φ. Τ., κατοίκου ..., 7. Γ. Χ. Κ., κατοίκου ..., άπαντες προσθέτως παρεμβαίνοντες, όλοι οι ανωτέρω εκπροσωπήθηκαν δια του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Αριστείδη Καλουτσάκη και κατέθεσαν προτάσεις, Β. Χ. ΔΔ., κάτοικο ... κυρίως παρεμβαίνοντα, ο οποίος δεν παραστάθηκε και δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 17-10-2011 (αρ.καταθ.7999/27-10-2011) αίτηση αναστολής εκτελέσεως αποφάσεως των ήδη αναιρεσιβλήτων, την από 28-3-2011 (2393/28-3-2011) κύρια παρέμβαση των ήδη αναιρεσιδόντων, την από 14-4-2011(3202/18-4-2011) κύρια παρέμβαση του ήδη Β κυρίως παρεμβαίνοντα και τις πρόσθετες παρεμβάσεις των ήδη προσθέτως παρεμβαίνόντων που κατατέθηκαν στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών. Αφού συνεκδικάσθησαν, εκδόθηκαν οι αποφάσεις:145/2012 οριστική του ίδιου Δικαστηρίου και 1829/2012 του Εφετείου Αθηνών. Την αναιρέση της τελευταίας απόφασης ζητούν οι αναιρεσιδόντες με την από 11-4-2012 αίτησή τους.

Κατά τη συζήτηση της αίτησης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται πιο πάνω. Ο Εισηγητής Αρεοπαγίτης, Γεώργιος Σακκάς, ανέγνωσε την από 28-11-2012 έκθεσή του, με την οποία εισηγήθηκε την απόρριψη της αιτήσεως αναιρέσεως.

Οι πληρεξούσιοι των αναιρεσιδόντων ζήτησε την παραδοχή της αιτήσεως, οι πληρεξούσιοι των αναιρεσιβλήτων την απόρριψή της, ο πληρεξούσιος των προσθέτων παρεμβαίνόντων την απόρριψη της αιτήσεως, και καθένας τους την καταδίκη του αντιδίκου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1. Κατά το άρθρο 68 ΚΠολΔ για την παραδεκτή άσκηση της αναιρέσεως το έννομο συμφέρον πρέπει να συντρέχει στο πρόσωπο του αναιρεσιδόντος και όχι του αναιρεσιβλήτου. Οι αναιρεσιδόντες ισχυρίστηκαν στο ακροατήριο κατά τη συζήτηση της αναιρέσεως ότι οι αναιρεσιβλήτοι δεν έχουν έννομο συμφέρον πλέον για τη συζήτηση της υποθέσεως, διότι έχει λήξει, τόσο η θητεία του Δ.Σ. του αναιρεσιδόντος σωματείου από 31-12-2012, όσο και της προσωρινής διοικήσεως, που διορίστηκε με την πρωτόδικη απόφαση 145/2012 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Επομένως, ο ισχυρισμός αυτός των αναιρεσιδόντων, με το οποίο επικαλούνται έλλειψη εννόμου συμφέροντος στο πρόσωπο των αναιρεσιβλήτων και όχι στο δικό τους, στους οποίους εξακολουθεί να υπάρχει για την αναιρέση της προσβαλλόμενης απόφασης, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος.

2. Κατά το άρθρο 69 ΑΚ, εάν ελλείπουν τα πρόσωπα που απαιτούνται για τη διοίκηση του νομικού προσώπου, το αρμόδιο κατά τα άρθρα 740 παρ.1 και 786 παρ.1 ΚΠολΔ Μονομελές Πρωτοδικείο της έδρας του νομικού προσώπου διορίζει προσωρινή διοίκηση μετά από αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον. **Έλλειψη διοικήσεως του νομικού προσώπου και συνεπώς ανάγκη διορισμού από το δικαστήριο προσωρινής διοικήσεως υπάρχει και όταν συμβεί παραίτηση από την ιδιότητα τους τώσων προσώπων, ώστε τα εναπομείναντα μαζί με τα νομίμως ανακηρυχθέντα και υπάρχοντα, αναπληρωματικά δεν συμπληρώνουν τον απαιτούμενο από το καταστατικό συνολικό αριθμό μελών. Μόνη η δυνατότητα σχηματισμού απαρτίας από τα μη παραιτηθέντα μέλη δεν καλύπτει την έλλειψη διοικήσεως, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά στο καταστατικό, διότι αυτό προϋποθέτει πλήρη συγκρότηση του διοικητικού συμβουλίου, ώστε να έχει την**

προβλεπόμενη από το καταστατικό πλήρη σύνθεση. Επίσης κατά την έννοια της ανωτέρω διάταξης δεν διορίζονται ισάριθμα προσωρινά μέλη σε αντικατάσταση ή αναπλήρωση αυτών, αλλά νέο προσωρινό διοικητικό συμβούλιο (ολόκληρο), διότι έτσι αποτρέπεται ο σχηματισμός μικτής διοικήσεως, η οποία κατά κανόνα αποβαίνει σε βάρος των συμφερόντων του νομικού προσώπου. Στην προκειμένη περίπτωση, το Εφετείο δέχθηκε ανελέγκτως, ότι το σωματείο αυτό στερείται διοίκησης, διότι παραιτήθηκαν τρία (3) τακτικά αιρετά μέλη της 16μελούς διοίκησης και όλα τα εναπομείναντα αναπληρωματικά, διόρισε δε ως προσωρινή διοίκηση ισάριθμα μέλη με εκείνα που προβλέπει το καταστατικό, δηλαδή ολόκληρο διοικητικό συμβούλιο από 16 τακτικά μέλη και 5 αναπληρωματικά, και όχι μόνο όσα απαιτούνται για τη συμπλήρωση των παραιτηθέντων μελών. Με αυτά που δέχθηκε το Εφετείο, αφενός δεν παραβίασε, με εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή την ανωτέρω διάταξη ουσιαστικού δικαίου και αφετέρου διέλαβε στην προσβαλλόμενη απόφασή του επαρκή και χωρίς αντιφάσεις αιτιολογία. Επομένως, ο αντίθετος από το άρθρο 559 αριθ.1 και 19 ΚΠολΔ πρώτος λόγος αναιρέσεως είναι απορριπτέος ως βάσιμος.

3. Πράγματα κατά την έννοια του άρθρου 559 αριθ.8 ΚΠολΔ, η λήψη των οποίων υπόψη χωρίς πρόταση ή η μη λήψη υπόψη ενώ προτάθηκαν δημιουργεί λόγο αναίρεσης, θεωρούνται οι αυτοτελείς ισχυρισμοί οι οποίοι τείνουν στη θεμελίωση, παρακώλυση ή κατάλυση ουσιαστικού ή δικονομικού δικαιώματος που ασκήθηκε είτε ως επιθετικό είτε ως αμυντικό μέσο, όχι δε και οι αρνητικοί ισχυρισμοί της αγωγής ή ανταγωγής ή της ένστασης, ούτε οι ισχυρισμοί που αποτελούν επιχειρήματα ή συμπεράσματα των διαδίκων ή του δικαστηρίου της ουσίας, που συνάγονται από την εκτίμηση των αποδείξεων. Εξάλλου από το άρθρο 69 του ΑΚ προκύπτει, ότι η επιλογή των κατάλληλων προσώπων για το διορισμό προσωρινής διοίκησης του νομικού προσώπου ανήκει στην κυριαρχική κρίση του δικαστηρίου, η οποία είναι αναίρετικώς ανέλεγκτη. Στην προκειμένη περίπτωση, με το δεύτερο λόγο αναίρεσης προβάλλεται η αιτίαση ότι το Εφετείο παρά το νόμο δεν έλαβε υπόψη τον ισχυρισμό, που αποτέλεσε τον πέμπτο λόγο της εφέσεώς τους, κατά τον οποίο σε κάθε περίπτωση οι αναιρεσιόντες ζήτησαν να διορισθεί ως προσωρινή διοίκηση, απαρτιζόμενη από τα δεκατρία (13) υπάρχοντα τακτικά μέλη και από τρία (3) συμπληρωματικά μέλη στη θέση των παραιτηθέντων, καθώς και από τα πέντε (5) αναπληρωματικά. Όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση, το Εφετείο έλαβε υπόψη τον ισχυρισμό και τον απέρριψε, δεχόμενο ως τα πλέον κατάλληλα πρόσωπα για την προσωρινή διοίκηση τα αναφερόμενα στην αναιρεσιβαλλόμενη πρόσωπα.

Συνεπώς, ο λόγος αυτός κατά το σκέλος του αυτό είναι αβάσιμος. Ο ίδιος λόγος, που κατά τα λοιπά πλήττει, υπό το πρόσχημα της από το άρθρο 559 αριθ.8 ΚΠολΔ πλημμέλειας, την αναίρετικώς ανέλεγκτη περί την επιλογή των προσώπων της προσωρινής διοίκησης κρίση του Εφετείου, είναι απορριπτέος ως απαράδεκτος (αρθρ.561 παρ.1 ΚΠολΔ).

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η αίτηση αναιρέσεως και να καταδικαστούν οι αναιρεσιόντες στη δικαστική δαπάνη των αναιρεσιβλήτων, που κατέθεσαν και προτάσεις (αρθρ.746 εδ.β', 176, 183 ΚΠολΔ), όχι όμως και των παρεμβάντων προσθέτως υπέρ των αναιρεσιβλήτων, διότι η παρέμβαση δεν ήταν αναγκαία και τα σχετικά έξοδα προκλήθηκαν από υπερβολική πρόνοια (αρθρ.189 παρ.2 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 11-4-2012 αίτηση για αναίρεση της 1829/2012 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών. Και

Καταδικάζει τους αναιρεσιόντες στα δικαστικά έξοδα των αναιρεσιβλήτων, τα οποία

ορίζει στο ποσό των δύο χιλιάδων επτακοσίων (2700) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 7 Μαρτίου 2013. Και

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 22 Μαρτίου 2013.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕ